

Open brief aan:
Minister-president Rutte,

De 18^e en zwaarste beving in Groningen sinds de coronacrisis, schrikt u daar nog van?

Het advies “Blijf in deze tijd zoveel mogelijk in huis” is gericht op de veiligheid en gezondheid van mensen. Op straat waart het virus rond en thuis ben je het veiligst.

Hier in Groningen heeft dit advies een dubbele lading. Hier moeten huizen worden versterkt omdat deze niet veilig zijn vanwege de aardbevingen. Gedwongen thuiszitten geeft veel Groningers daarom een dubbel gevoel van onveiligheid. Bovendien komt uit herhaaldelijk wetenschappelijk onderzoek naar voren dat de ramp *in slow motion* die zich hier in Groningen voltrekt, ernstige fysieke en mentale gevolgen met zich meebrengt. Vanwege het gevoel van onveiligheid, het steeds opnieuw je recht moeten halen, schade moeten melden, etc. Mensen gaan eraan onderdoor.

Het kabinet is druk bezig met het bestrijden van de pandemie. Miljarden worden in no-time uit de kast getrokken. Een goede zaak: de gezondheid en veiligheid van de mensen is prioriteit nummer 1 van dit kabinet. Maar is dat wel zo?

De daadkracht van het kabinet staat in schril contrast met haar beleid in Groningen, waar het ook om veiligheid en gezondheid gaat. De onveiligheid in eigen huis in Groningen wordt nauwelijks bestreden. Het is een voortdurend gevecht tussen regio en Den Haag om het geld. De versterking van de huizen in Groningen zou in 2013 beginnen. We zijn 7 jaar verder en nog geen 4% van de huizen is versterkt. In dit tempo zijn we hier nog minstens 100 jaar mee bezig. Is onveiligheid toch acceptabel?

Het kabinet verwacht dat de bevingen ophouden. Dan hoeft versterking niet meer. Het probleem lost zichzelf op. De rekenmodellen van de NAM en het KNMI lopen hierop vooruit. Het overheidsbeleid is ook redelijk robuust: de nieuwe zwaardere beving van 2,5 op de schaal van Richter gooit geen roet in het eten. Haar verantwoordelijkheid heeft het kabinet verstoppt in kansmodellen. Daarom hoeft u, minister Rutte niet te schrikken van een nieuwe zware beving: die past in het kansmodel.

Het beleid wordt kennelijk niet gestuurd door zorg over de Groningers maar door de zorg over de kosten van de versterking.

Jelle van der Knoop

Voorzitter Groninger Bodem Beweging